

Hälsning

FRÅN FÖRSAMLINGSFAKULTETEN

NR 6, 2012

I rätt tid

I Guds tid

För oss människor är all tid lämplig – eller olämplig! – beroende på vad det gäller för fråga. Men så är det inte i Guds sammanhang eller i hans rike. Där gäller en annan tideräkning än i vår...

När tiden var fullbordad, sände Gud sin Son, född av kvinna och ställd under lagen, för att han skulle friköpa dem som stod under lagen, så att vi skulle få söners rätt. (Gal. 4:4–5)

Julens budskap aktualiserar alltså att klockorna i Guds rikets sammanhang tickar i ett annat tempo än våra. Antingen mäter vi rent mekaniskt i år, dagar och minuter, eller så tänker vi mer taktiskt, i *lämplig* tid resp. *olämplig*. Men våra perspektiv är inte självklart de som Gud anlägger.

I Guds handlande finns det alltid ett uttalat syfte eller mål (t.ex. Matt. 13:47 ff, 2 Petr. 3:9). Jultiden är därmed inte bara en tid för vila, rekreation, samling i familjen, glädje över julklappar (som är förvånansvärt bibliska, jfr Neh. 8:10–12) utan det är också en tid då vi har anledning att tänka STORA TANKAR – om Gud, om tiden, om livet, om oss själva.

Julen aktualiserar t.ex. frågan om *Medspelare* resp. *Motspelare*. Det var inte mycket som Josef och Maria begrep av julens händelser – men de hängde med i Guds stora plan. Gud gjorde en rad märkliga handlingar, de för sin del bejakade att för Gud är ingenting omöjligt och lydde hans befallningar. Det innebar att de på olika sätt fick uppleva hur Gud, i sin tid, infriade en serie löften som människor i århundraden och årtusenden hade väntat på att få se uppfyllda. Om herdarna i Betlehem var Storögda Observatörer måste vi konstatera, att Herodes den store och hans hov i stället ville vara *Motspelare*. De försökte hindra Guds frälsningsplan, vilket naturligtvis var omöjligt, men det de åstadkom var i stället ett mindre folkmord.

Det är inte bara så att julen ger konkretion åt Guds plan för att rädda mänskligheten. Den bevisar också Guds *trofasthet*: Löftet som Gud gav åt våra urföräldrar, Adam och Eva, det aktualiseras varje jul, och därmed påminns vi också om Guds trofasthet och hans nåd.

Vi har också anledning att påminna oss, att vi inte är den första generation som firar jul. I själva verket slår vårt julfirande en *brygga bakåt* till alla de gene-

rationer som före oss har glatt sig åt och jublat över Frälsarens födelse i Betlehem. Vårt julfirande 2012 ingår som den hittills senaste länken i ett pärlband av kristna som firat Frälsarens ingång i mänskligheten. Samtidigt har vi anledning att tänka på, att i år är vi ett år äldre än i fjol. En gång var vi alla små barn som i spänd förväntan räknade ner dagarna till julaftons kväll...

Som individer har vi alltså alla anledning att med glädje och förväntan se fram emot årets julfirande, men det kan också finnas element av sorg och sak-

Det är inte bara så att julen ger konkretion åt Guds plan för att rädda mänskligheten. Den bevisar också Guds trofasthet: Löftet som Gud gav åt våra urföräldrar, Adam och Eva, det aktualiseras varje jul...

nad i våra känslor. Vi kan sakna människor som inte delar vår jordiska gemenskap, vi kan tänka på saker som förändrats till det sämre sedan föregående jular – sjukdom, olyckor, konflikter, arbetslöshet, ensamhet...

Mitt i allt detta har *Forsamlingsfakulteten* fortfarande en kallelse. Oförtrutet, i undervisning och forskning vill vi arbeta med de Stora Frågorna: Guds helighet och härlighet, synd och nåd, Guds plan för mänskligheten, Jesus som mänsklighetens Frälsare, evigheten som ligger framför oss... I våra andakter tillber vi vår Gud, i undervisningen studerar vi Guds uppenbarelse i hans Ord och hans handlande i historien, i vår måltidsgemenskap får vi samtala om stort och smått i livet och dela glädjeämnen och bekymmer. Under allt detta utrustas våra studenter, och vi själva, till att i olika sammanhang proklamera Jesus som Frälsaren.

Vi som arbetar på *Forsamlingsfakulteten* vill tillönska alla *Hälsnings* läsare en *välsignad julhelg* och en *god början på det nya året*. Vi önskar också att vi alla – var och en på sin ort och i sitt sammanhang – ska använda ledigheten till att stanna till inför helgernas stora och underbara budskap, om Frälsaren som kom in i tiden och mänskligheten för vår skull.

Rune Imberg

Att rätt känna sin Frälsare

I samband med julfirandet för ett par år sedan läste jag för familjen betraktelsen för juldagen (Luk. 3:1–15) ur Doktor Martin Luthers Huspostilla, en översättning av S. G. Cavallin från 1890 i bästa frakturstil. Jag gjorde då några anteckningar från predikan, väl värda att lyfta fram två år senare.

Inledningsvis sägs det: *Denna högtid om vår käre Herres Jesu Kristi födelse är förnämligast av det skäl insatt bland de kristna, att man skall predika och väl lära denna tilldragelse, att den må bliva i minne hos ungt folk och hos menige man, att de må lägga den på hjärtat och lära att rätt känna sin Frälsare. Ty om man än varje år talar om detta ämne, så låter det sig dock aldrig utpredikas eller utläras.*

Om själva händelseförloppet betonas hur det världsliga regementet måste betjäna det andliga: ... *därför skulle kejsaren giva anledning därtill och alltså få tjäna Herren Kristus vid hans födelse, ehuru varken kejsaren eller världen visste något därom. (---) Gud leder sin styrelse så, att världen stundom ovetande måste göra det, som man aldrig skulle kunna förmå henne att göra med vett och vilja.*

De knappa omständigheterna i berättelsen utmålas och frågan ställs varför så var fallet: *På det att du må tänka därpå, aldrig förgäta det, låta det gå dig till hjärtat samt fröjda dig däröver och tacka Gud därför, i synnerhet när du hör att det skett dig till godo.*

Vidare påpekas äran för oss människor att Gud blivit människa: *Jesus är född till världen under så ringa omständigheter, varav vi må lära att tacka och lova Gud för en sådan välgärning, att vi arma och fattiga, ja fördömda människor i dag komma till så*

stor ära, att vi bliva ett kött och blod med Guds Son. (---) Därför må vi berömma oss, att Gud är vorden vår broder, ja vårt kött och blod.

Innebörden av Kristi mandom förtydligas: *Detta har skett på det han skulle frälsa oss ifrån synden och den eviga döden.*

Slutligen påtalas Kristi exempel som han ger vidare till sina efterföljare: ... *emedan Kristus, Guds Son, så ödmjukat sig och delat all sin ära med vårt arma kött och så djupt förnedrat sitt gudomliga majestät, för vilket änglarna bäva, samt gått omkring såsom en fattig tiggare – där uppe i himmelen tillbedja honom änglarna, men här nere på jorden tjänar han oss och tager på sig vår synd och brist – emedan nu, säger jag, Guds Son detta gjort, så bör vi ock lära att honom till ära och pris gärna vara ödmjuka samt efter hans ord taga på oss vårt kors, lida allehanda bedrövelse och alltså honom efterfölja.*

Betraktelsen är tydlig och uppbygglig! Skriftens grundläggande teman genomsyrar framställningen: skapelsens under, frälsningens verklighet och kallelsen att följa i Frälsarens fotspår ... *att av hjärtat gärna hjälpa och tjäna andra människor, även om det är besvärligt, även om vi därvid måste något lida. Därtill förhjulpe oss Gud med sin helige Ande genom vår käre Herre Jesus Kristus! Amen.*

Roland Gustafsson

Detta har skett på det han skulle frälsa oss ifrån synden och den eviga döden.

Foto: Margaret Young

Ett barn är fött på denna dag, så var Guds välbehag. Det föddes av en jungfru skär, Guds Son det barnet är. Dock vilar du i ringhet klädd på fattigdomens bädd. Välkommen var, o Herre kär! Vår gäst du vorden är.

Om världen ännu större var, av guld och pärlor klar, så vore den dock alltför klen till säng åt dig allen. Dock vilar du i ringhet klädd på fattigdomens bädd. Välkommen var, o Herre kär! Vår gäst du vorden är.

(Martin Luther, 1535)

Hälsning är utgiven av Forsamlingsfakulteten Södra vägen 61 412 54 Göteborg
Tel: 031-778 35 40
Fax: 031-778 35 48
E-post: info@ffg.se
Hemsida: www.ffg.se
PlusGiro: 6 40 60-7
BankGiro: 622-5387

Ansvarig utgivare: Johannes Hellberg
Redaktion: Torbjörn Johansson (red.), Marie Persson (red.sekr.), Jakob Appell, Rune Imberg

Året i bilder

Fakultetens dag – en mötesplats!

Välkommen den 16 mars 2013, kl. 13.30–17.00

”I begynnelsen” Prosten Henrik Perret, Helsingfors

Bibeltimma med kh Göran Landgren

Miniseminarier

Jakob Appell: *Bibelskola Göteborg*

Bengt Birgersson: *Kyrkans sju kännetecken*

Johannes Hellberg: *Isak blir bunden* (1 Mos 22)

Rune Imberg: *Historisk tillförlitlighet – om Herman Lindqvist, Nevil Shute, George Orwell, Koranen och Bibeln*

Daniel Johansson: *Vem förlät synder på Jesu tid?*

Torbjörn Johansson: *Korset som gottgörelse – vad säger det idag?*

Välkommen också till **bibelskolans dag** – som en del av fakultetens dag – för att möta Bibelskola Göteborg!
Du får träffa gamla och nya elever, höra några vittnesbörd, och känna på livet i huset!

Berth Löndahl

Andens nio frukter

De egenskaper som kallas Andens frukter präglas av Jesus och förstås med hjälp av Bibeln – ibland stöck i stäv med samhällets syn och våra egna erfarenheter.

149:-

Västra Hamngatan 21, 411 17 Göteborg, 031-13 63 50
info@din-bok.se, www.din-bok.se

Porto tillkommer.

Rune Söderlund

Kristi lag, naturlig lag och antinomism

Vad ska vi tänka om Guds bud och lag? Boken tecknar den glädjefyll-da bibliska väg som går mellan å ena sidan en tung *lagiskhet* och å andra sidan en lössläppt *laglöshet*.

129:-

Bengt Birgersson

Som stjärnor i Herrens hand – perspektiv på Ordets ämbete

Med utgångspunkt i Bibelns undervisning och med kyrkohistoriska exempel visar boken hur det särskilda prästämbetet kan förstås idag.

169:-

Vill du också annonsera i Hälsning? Kontakta redaktionen 031-778 35 40

Lördagsundervisning

Temat för våren är nattvarden. ”Om altarets sakrament” är femte huvudstycket i Lilla katekesen och föreläsningarna ger kunskap om vad nattvarden är, liksom om dess ”kraft och nytta”. Välkommen till viktiga lördagar.

Lärare: Bengt Birgersson (BB), Rune Imberg (RI), Timo Laato (TL), Rune Söderlund (RS)

Tid: Lördagar 10.00–12.30

Plats: FFG:s föreläsningssal, Södra vägen 61, Göteborg

Datum:

26 jan	<i>Realpresens – Jesu reala närvaro i nattvarden</i>	TL
16 feb	<i>Värdiga och ovärdiga nattvardsgäster</i>	TL
16 mars	<i>Fakultetens dag!</i>	
6 april	<i>Den evangelisk-lutherska nattvardsläran i dess förhållande till romersk-katolsk och reformert uppfattning</i>	RS
4 maj	<i>Nattvarden – till förnyad visshet</i>	BB
18 maj	<i>”Jag är livets bröd.” (Joh. 6)</i>	RI

Med reservation för ändringar.

Dessa meddelas till dem som anmält sig till kursen.

Kursanmälan sker i samband med föreläsningen den 26 januari.

Temadag om gudstjänsten

Reservera 15 mars i almanackan redan nu.

Med anledning av förslaget till ny kyrkohandbok för Svenska kyrkan ordnar Församlingsfakulteten en temadag om gudstjänsten.

Den fornkylkliga principen *lex orandi, lex credendi*, ung. ”så som vi tror så ber vi”, är en bärande tanke i kyrkans förståelse av gudstjänsten. Det finns ett samspel mellan trosinnehållet och gudstjänsten. Det är därför viktigt att reflektera över gudstjänsten inte minst när vi står inför förändringar av handboken.

Välkommen till en dag som ger fördjupad kunskap om gudstjänsten ur olika perspektiv. Mer information kommer i nästa nummer av *Hälsning* och på www.ffg.se

Alumni-kväll

På kvällen efter temadagen inbjuder Församlingsfakulteten till alumni-kväll. Alla som studerat på FFG:s utbildning är välkomna till en kväll med samvaro, uppbyggelse och inspiration.

Ny bok i skriftserien!

I FFG:s skriftserie har en ny bok utkommit, Rune Söderlund, *Kristi lag, naturlig lag och antinomism*.

Boken distribueras via Din Bok, se annons.

Herren prövar oss!

Det berättas om en kristen familj som under flera år hade det mycket knapert och verkligen fick vända på slantarna. Efter en tid förändrades situationen för familjen radikalt och de fick det gott ställt. Människor i familjens omgivning undrade om det inte var bra skönt att de nu fått det mycket bättre materiellt sett. Familjens mamma gav ett lite överraskande svar.

”Förut prövade Herren oss genom fattigdom, nu prövar han oss genom rikedom.”

Svaret rymmer en stor vishet och livserfarenhet. Vi lever alltid våra liv inför Gud och inget av det vi gör är ligkiltigt. Den som lider prövas i sin förtröstan på Gud, medan den som lever i överflöd prövas i förmågan att göra gott och låta andra få del av Guds goda gåvor.

Denna lilla berättelse har följt mig i tankarna genom åren. Den har något att lära oss, både som skola och som kristna familjer. Församlingsfakulteten har ibland prövats genom att resurserna sett knappa ut och ibland har vi undrat om vi ska kunna fortsätta arbetet. Likt många tidigare läsare släpar gåvorna efter sett i relation till behovet. Vi vill därför vädja till den som har möjlighet att stödja oss också framgent.

Samtidigt inser vi hur mycket Gud välsignat oss under alla dessa år. Vi har alltid fått det vi behövt även om räknenskaperna inte alltid gått ihop och vi tvingats spara in ibland, så har Gud låtit verksamheten växa. Vi ber Gud om hjälp att kunna vara generösa och låta det goda Gud gett oss få komma andra till del. Vi har också av erfarenhet lärt oss att Gud förser de sina med det som behövs. Gud verkar i vår tid och väcker en glädje i givandet, någon annan förklaring till det stöd vi får finns inte.

Soli Deo Gloria! (Åt Gud allena äran!)

Er tillgivne

Johannes Hellberg
rektor

Ett glatt återseende!

Kiki Pettersson är "nygammal" bibliotekarie på Församlingsfakulteten. Hälsnings redaktion har här ställt några frågor till henne.

Berätta lite om dig själv

Jag är sedan 25 år gift med Rolf. Vi bor i Lilla Edet som ligger ca 5 mil norr om Göteborg på väg mot Trollhättan. Vi har tre barn, de två äldsta har flyttat hemifrån och vår yngsta går på gymnasiet.

Jag är född och uppvuxen i Dalstorp som ligger i Kinds kontrakt i Göteborgs stift. Efter gymnasiestudier i Ulricehamn arbetade jag tre år som församlingsassistent i mitt hempastorat.

Arbetet där har betytt mycket för mig. Jag lärde mig mycket om församlingsarbete men framför allt fördjupades och utvecklades min kristna tro.

Jag trivdes med att arbeta i kyrkan och tänkte mig en framtid som församlingspedagog, så jag sökte och kom in på den teologiska utbildningen i Uppsala. Åren i Uppsala var fantastiskt roliga. Teologistudierna var intressanta och stimulerande och jag fick många nya vänner.

Efter studierna gifte jag mig och flyttade ner till Västsverige igen. Under drygt 10 år arbetade jag som församlingspedagog och trivdes gott med det.

Våren 1999 satte jag mig i skolbänken igen för att studera på bibliotekshögskolan i Borås. Våren 2002 fick jag tjänst som barnbibliotekarie på Lilla Edets folkbibliotek och har jobbat där sedan dess.

Varför ville du bli bibliotekarie?

Jag har alltid tyckt om att gå till biblioteket. Bibliotekarien på min barndoms bibliotek var en snäll man som aldrig lade sig i vad man läste. Det var bara att

botanisera fritt bland hyllorna. Biblioteket väckte min lust att läsa. Jag slukade allt jag kom över. I böckerna lärde jag känna världen omkring mig, men också mig själv. Som barnbibliotekarie kan jag själv arbeta för att stimulera barns och ungdomars läslust.

Hur ser du på ditt arbete på Församlingsfakulteten?

FFG:s bibliotek har ett fantastiskt fint bestånd. Här finns en bred blandning av gammalt och nytt. Biblioteket fylls ständigt på genom gåvor och nyförvärv. Det ger mig möjlighet att ägna mig åt en av mina favoritsysselsättningar – katalogisering.

En annan rolig del av mitt arbete här är inköp av nya böcker. Det är intressant att kunna följa nyutgivningen av teologisk litteratur.

Mitt arbete på bibliotek här har gett ytterligare en dimension åt att vara bibliotekarie. Här kan jag kombinera mitt intresse för teologi med bibliotekariens hantverk.

Församlingsfakultetens bibliotek är centralt och oerhört viktigt för hela arbetet. Det rymmer en skatt av litteratur för både studenter, lärare och andra. För att biblioteket ska fungera krävs att vi har en bibliotekarie som på en (liten) tjänst kan köpa in, katalogisera, följa upp och hålla ordning i biblioteket. Kunskap inom teologi och kyrklig

litteratur är också avgörande. En sådan bibliotekarie, var finner man en sådan?

Jo på Församlingsfakulteten! Där har vi den stora förmånen att få ha Christina "Kiki" Pettersson som bibliotekarie. Med enorm effektivitet katalogiserar hon alla våra nyförvärv, sorterar och systematiserar bland donationer av äldre litteratur, samtidigt som hon håller

ordning i hyllorna bland böcker och tidskrifter. Kiki är, förutom bibliotekarie, teol. kand. från Uppsala och arbetar vid folkbiblioteket i Lilla Edet. Genom att Kiki nu har tillsvidarejänst har vi fått en långsiktig lösning och en tillgång för hela arbetet. Välkommen till oss!

Johannes Hellberg
rektor

*Hälsnings redaktion tillönskar sina läsare
en välsignad julhögtid!*